

intelligunt; & recte sane Angelus admiratur hominis tarditatem, quod in stuporem, rapiatur, cum videat in candelabro satis elaborato septem lucernas arduas, ac praevalentes, cum addunt septem infusoria plena oleo, ex quo foventur, ac nutriantur, & insuper cum in proximo sint duae olivae ad providendum si quid deerit; quis fulgeat, si habet oleum, & oliveta non niram sane. At verò ille, qui caret oleo, & olivetis, & tamen vestitu, & apparatu splendidos sui fulgores emittit, unde illos valeat alere ac nutrire, valde mirabile; & inde valde agnatum & familiare est hominibus, curiosè sciscitari, & perquirere, unde hujus tantus splendor, honor, gloria, opulentia, ac rerum abundantia? Unde optimè, & appositè dixit Seneca Epist. 20. Huc ergo cogitationes sua tendant, hoc cura, hoc apta, ut contentus sis semetipso, & ex te nascentibus bonis. Quisquis fulgeat, & niteat juxta suam fortunam, ne sui malum det odorem.

QUESTIO XII.

Quare sanctus Simeon dicitur Spiritu sancto plenus expectans consolationem Israël, cum accepisset puerum Jesum in ulnas?

53. Text.

AD sanctum Simeonem convertit sermonem Evangelista; & ait de ipso num. 25. Quod erat iustus, & timoratus expectans consolationem Israël, & Spiritus sanctus erat in eo &c. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus; ipse accepit eum in ulnas suas, & benedixit eum, & dixit, &c. De quibus multa tractavi citato cap. 5. q. 17. 18. 19. & 20. Nunc verò ex abundantia adde.

34.

Expectans consolationem Israël: Ut verus Pontifex, non suam propriam consolationem, sed Israël's expectabat, non pro se, sed pro communi bono erat sollicitus, pro quo audiendus est Eligius Noviomens. homil. 2. loquens de S. Simeone, ubi ait: Qui excreverat in tantum iustitia culmen, ut non solummodo suam sed etiam totius populi Israël's, quareret salutem; & adventu Christi expectaret consolationem, Expende illud: Qui excreverat in tantum iustitia culmen: nullum sanè majus quàm de bono populi agere. Ait divina Sponsa Cantic. 2. n. 1. Flores apparuerunt in terra nostra, n. 15. & iterum: Vox turris audita est in terranostra: Non ait, in terra mea, sed in terra nostra flores, odores, ac felicitates non sibi soli, sed omnibus quarebat, ut ponderat D. Bernard.

Eligius.

Cantic. 2.

Adhuc & post quadraginta dies Nimive subvertitur: Quid tunc cives? Urbem ne fugiant, salutem aliqui ex eis, ut fuga salutem redimant? non id patitur amor regni, ac civitatis seu patriae, sed jejuniu, ac cilicio se macerant, ut civitatem, ac communem utilitatem servent.

D. Ambros.

D. Ambros. serm. 85. & ait: Sapienter, ut qua civium peccatis vexabatur, civium orationibus salvaretur: iustum enim erat, ut quos fuerat passa peccatores, eosdem haberet defensores:

Boni viri salvo regno, salvaque civitate, salvos se esse putant; & idè dum de bono civitatis agunt de proprio bono agere se existimant.

Et Spiritus sanctus erat in eo: Verè homo agit à Divino Spiritu, qui bonum universale curat, & qua potest manu de illo agit; Habes iudices à Deo electos, patriæ servatores homines à Divino Spiritu excitatos. De Othone vindicante populum à potestate Regis Mesopotamiæ, ait Text. Judic. 3. n. 10. Fuit in eo Spiritus Domini: De Gedeone devastante Madianitas pro libertate Israël's 6. num. 34. Spiritus Domini induit Gedeonem: Similiter de Jephthe pugnante contra Ammonitas cap. 11. Judic. 11. n. 29. Factus est super Jephthe Spiritus Domini. Hoc eodem Spiritu motus Samson Judic. 13. n. 25. Capitque Spiritus Domini esse cum eo: contra Philisthæos, Quid Reges? Saulem bonus obamat Spiritus adversus Ammonitam. 1. Reg. cap. 11. n. 5. Instiluit Spiritus Domini in Saül. Sicque Spiritus Divinus Davidem Regem dirigit, per eumque verba loquitur. 2. Reg. 23. n. 2. Spiritus Domini locutus est per me, & sermo ejus per linguam meam: benè pro patria, ac regno sudat bonus miles, quem magnus urget Spiritus Dei ad rem agendam.

Accepit eum in ulnas suas: & si Simeon multum senex puerum in manibus acceptaret, non gravabatur, sed potius alleviabatur, & magno decore, ac honore sublimabatur. Huc advoco id quod dixit D. Bernardus, serm. 7. in Psalm. 90. Cui, scilicet Christo, servire, regnare est; gestare hunc, non onerari, sed ornari est. Video sacerdotes arcam humeris impositam Jordanem transire, Josue 6. numer. 12. Igitur Josue de nocte consurgente, tulerunt Sacerdotes arcam Domini, &c. Idque ex Dei jussu, non verò ex Levitico ritu; nam arcam portare Levitis erat onus præscriptum ex lege, ut patet ex num. cap. 4. num. 15. & probat ibi Abulensis quæst. 2. Cur non quaeruntur Sacerdotes se sub onere alieno pressos esse, nam arcam portare, non sui muneris erat, sed ad Levitas spectabat. Optimè D. Augustinus lib. 2. de Mirabil. cap. Tacent; nec mustitant Sacerdotes. Cum arca oneri decorati plebem reliquam præcedentes Sacerdotes ingrediuntur: maxime se honoratos credebant sacerdotes, si re sacra onerati pergerent, viam populo demonstrantes.

Res enim quæ ad Dei cultum pertinet, etsi onerosa, ac vilis videatur, non deprimat, nec onerat, sed honorat, sublevat, ac extollit. Hebræo Pontifici mandatur circa accensam lucernam: Collocabunt eam Aaron, & filij ejus, usque mane luceat coram Domino: Exod. 27. n. 20. Signate dicit concinnandam lucernam esse à Pontifice, ac Sacerdotibus in oculis Domini. Cætan. inquit. Ne vile officium Sacerdotibus & Pontificibus, imponi videatur, facies enim febovab dignitatem maximam confert, officio componendi lucernam ad arandum. Servire Deo nunquam vile, sed valde magnificentum.

55.

Ab Spiritu Dei venit, quod homo agat pro bono communi.

Judic. 3.

Judic. 6.

Judic. 11.

Judic. 13.

1. Reg. 11.

1. Reg. 23.

56.

D. Bernard.

Divina portare non est onus, sed levamen.

Josue 6.

Num. 14.

Abulens.

D. August.

57.

Exod. 27.

Sacris servare nunquam vile, sed

valde magnificentum.

QUESTIO XIII.

Quare sanctus Simeon postulat mortem cum maxime timenda sit ab omni homine?

58.

Guaricus. Cum pueri Jesu amore liquefactus est Simeon.

59.

Guaricus.

60.

D. Cyr. Jer.

Christo ad. veniente laetatur Adamus ex tali redemptore.

61.

DE verbis sancti Simeonis: Nunc dimittis: & sequentibus, dixi rom. 1. in Evang. c. 6. q. 17. In præsentia expendo verba illa: Nunc dimittis, Domine, servum tuum in pace: Laudo senem pietatis celebratæ, qui suscepto in sinu Dei infantulo, ardens amat, & amans cantat: Prorsus liquefactus ad amplectentis amorem quasi ad ignem: Ait Guaricus Abbas serm. 2. de Purificatione. Ait. Nunc dimittis servum tuum Domine: Mortem postulat, cur non potius longam vitam, ut Christi præsentia fruatur, sed discedere, & inferni cavernas non timet? Guaricus Abbas serm. 5. de Purificat. Mariæ, ait: In brachia eum portans dixit: Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace, cupio dissolvi, & ejus adventum expectare: Ex quantum donum accepit in manibus, nullum verbum Domini fugit, sed pro illo libentissimè stat etiam si asperum sit: esto demorte subeunda sit, ac de tenebris inferni sustinendis, cum carentia præsentia dilectissimi pueri Jesus. dommodo præceptum sui exilii benefactoris Jesu adimpleatur, sic eximie voluntari, ac dispositioni illius adaptabatur, ac componebatur. Vide supra Math. 8. quæst. 1. n. 1. & Matth. 20. q. 2. n. 7.

Secundo: Nunc dimittis servum tuum Domine. Quæ verba differens D. Cyrillus Jerosolymit. orat. de Simeone; existimat similia verba fuisse dicta ab Adamo, cum in Limbi obscuritate detentus redemptorem Jesum advenientem agnovit: Et sic ait: Exul at Adamus Christum per Simeonem ejusmodi oratione alloquens: Nunc dimittis servum tuum Domine: Nunc ab æternis illis vinculis me absolvis: nunc à corruptione, & interitu me erigis: nunc ab omni mæore me expedis: Adamus ex pœna mortis, ac illis pœnis contractis sibi ac suis propter peccatum suum multas tristitias, ac mæores comparavit: cum verò nunc videat se talem redemptorem obtinere, inde maxime gaudet, & exultat, dicens cum Simeone: Nunc dimittis servum tuum Domine: omni dolore, ac afflictione, Nunc me absolvis ab æternis illis vinculis, nunc à corruptione, & interitu me erigis: nunc ab omni mæore me expedis.

Tertio: Considera, quod Simeon appellat Christum Salvatorem Dei, & lumen ad revelationem.

nem gentium, & gloriam plebis tuae Israël: & statim infra n. 34. ait: Ecce posuit est hic in ruinam & resurrectionem multorum: Videtur in his sublatere quædam contradictio, si ipse est salutare, lumen, & gloria; quomodo datus est in ruinam multorum? Cum Simeon puerum accepit ex brachiis virginis, ipsum salutare, lumen, & gloriam appellat; At verò cum Simeon puerum considerat in ulnis suis, ad eumque loquitur: Ecce posuit est hic: Tunc, in ruinam, dicit, & agnoscit, ad hoc tendit D. Bernard. serm. 2. de Purificat. sic loquens ad Christum: Hodie placabilis & Deo placens hostia: Ecce cum manibus Virginis offertur, salutare omnium lumen, & gloria est: ruina verò dicitur, cum in manibus Simeonis habetur à manibus Virginis gloria, & gratia, ac lumen manat, è manu verò hominis multorum ruina, ac perditio inferitur.

Quarto: Valde mirum sanè, quod habens Simeon in manibus expectatissimum Jesum; relicto ipso omnium salutare affectet discedere ab hac vita, ut in tenebrosam regionem descendat, o bone senex cur non magis anhelas cum præsentie Jesu assistere, quàm ad cavernas inferni descendere. Sanct. Amadæus hom. 1. de laudibus Virgin. Mariæ, ait: Simeon accipiens in ulnis suis expectatum Jesum precabatur sui corporis dissolutionem: quo liberius efflato mortali domicilio, præglorata dulcedine frueretur, & natum Salvatorem, quem apud Superos predicabat, habitantibus in regione umbrae mortis nuntiaret. Ubi Jesum accepit in manibus, ab ipso hausit, & accepit, ut non solum inter viventes ipsum prædicaret sed etiam anxie curat ab hac vita discedere, ut ipsum valeat nuntiare habitantibus in regione umbrae mortis, eosque tam felicissimo nuntio recreare & mirificè lætificare.

Angelus apprensus Joseph ait Matth. 1. n. 10. Noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod in ea natum est, de Spiritu sancto est. Pariet enim filium, & vocabit Jesum: ipse salvum faciet populum suum à peccatis eorum. Et unde probat Angelus, quod conceptus in utero Virginis Mariæ sit ex Spiritu sancto, ac filius æterni Patris; ex his, nempe, quæ adjungit, quia totus operam suam impendit in aliorum salutem, ut eos salvos faciat, ac cœlesti gratia recreet. Origenes hom. 7. in Lucam ait: Si tantummodo fuisset in Maria utero, & non Dei filius, quomodo poterat fieri, ut & illo tempore, & nunc, non solum corporum sed etiam animarum morbi multiplices curarentur? quis nostrum non incredulus, qui nunc propter Christum iustitiam habemus, sequimurque iustitiam. Inde Jesus Filius Dei demonstratur, quia totus datus est in aliorum salutem, ac eorum bonum salutiferum procurandum.

E manibus Virginis gratia, & gloria.

D. Bernard.

62.

S. Amad. De Spiritu Dei venit, quod de aliorum salute agatur.

63. Matth. 1.

Jesus ostenditur Dei filius in procuranda salute aliorum.

Orig. nes.